

ասաց յերեսաց Ապուտց. զ.
Այլ կամաց զնո՞ւն մեղադա-
շուն, պլի զբանահուն նորա-
ւ զիմանին, եւ Ապաւեան
առէ. Կամաց զամանակա-
մարգի էլի էլի ալլաջ եւ ի
փրատութեան մշաքարեա-
ծեան գոյ առ եւ Եղիշ-
եան մարգարեան առէ. Հնա-
ցից յուղոյ ինչ ի վեպոց
ամսանց մարմանը, թէ է
կարպատան առէ. թէ եւ ի
մարմին անեանց:

Ինչպէս դրուած Համեմատութենքն կերպեայ, Եզնիկ այ Հատուածէն անկախ չէ. Կայ Աղջութիւն երկուքին ցուցմանց, Վկայութեանց, բացատրութեանց, բայց մանաւանդ լիգուի:

կարելի է նաև՝ որ Եղիշիկ Հայպատաւայ
վերսիշեալ Կորուսեալ գործերէն մէկն ունե-
ցած ըլլայ առջեւը, որոնք նցին տեսակ հումե-
րու վայ կը ճառէին անշոշւտ, նչպէս Ս. Մե-
թօդոսիոսի գործոցն մէջ տեսնուեցաւ: Արդէն մին-
չեւ Հիմայ ցուցութեանք կարելի է հետեւ-
ցընթէլ թէ Եղիշիկ, որ Ս. Վաքին մէջ ատեզ
սիթը լը փոխէ եւ առաջակալեան ձեւի տակ
ունեն նրանիմէր յառաջ կը բերէ, շատ Տեղու-
անկներէ կազմած է իւր գեղեցիկ փունչը, այն-
պիսի Ծին եւ առաջնն կարգի Տեղինակներէ,
որոնց բնագիրներն այս օրս տակաւին Հրապա-
րակ երած չեն:

2. 9. 9.

ԱՆՑԻՑ ՏԵՐԵՎՈՅ ՏԵՐԵՎՈՅ ՏԵՐԵՎՈՅ

Ազգային Մատենագիրական Պատմութեան դպրութիւնը մը մատուցանելու տեսնէիւ, Հանունք Անօքեայի Պատ. ընթերցաց կը ծանօթացընեմ հետեւեալ երեք տպագրութիւնները, որք Կ. Պոլին լցու տեսած են անցեալ դարս մէջ, եւ Հ. Գ. Զարբի հանելվածի հրատարակած՝ “Հայունան Մատենագիր Անունը, բնաւ երբեք չի իշխառակեր զանոնք:

Այս տպագրութեանց մին Ըստին մըն է,
տպեալ՝ յամի 1710, իսկ միւսները Ժամանից
տպեալ՝ 1795 և 1799 թուականներուն:

Ալ գրեմ հոս կարգաւ երեքին ալ Յիշա-
տակարաններն առանձինն, որը հայ տպագրու-

թեան պատմութեան տեսակէ տով զուրկ չեն օդ-
տակարութենէ:

Ա. “ՃԱՄԱԽՆՈՑ Երածշատկան երգեց-
մանք Հոգեւորակնով. աստուածայնոց եւ եր-
շանիաց. սրբոց Վարդապետացաց. Հայոց թարգ-
մանաց գիտաբարութիւնն եկիղեցյա փայլ-
չացցանուացաւ: Ի թուշչ քրիստոնի Անձնի. և
ի հայոց. Ռաժաթ. Կայսերէրի. Ժե. Տպեցեալ-
ի կոստանդնուպոլիս. լւստ Հովանեաւ սրբ
աստուած ածնի:”

“Ընդույթի և ողբարձութեամբն ամենազօրին Աստուծոց է. Հօր եւ Որդուց՝ եւ Հոգուցն Արքայի. յանկ ելեալ աւարտեցաւ գիրքս երածշտական, որ հօգի Շորանից. ի մայսաքաղաք Կոստանդնովուպոլիս. ի տպագրատանին Սարգսի Խոստանի: Ի հայրապետոթեան տեսան Աղեկ-առանցքի Կաթոլիկոսի Սրբաց Խջանածնի: Եւ առաջնորդութեամբ երկուոց աթոռոց այսինքն, Սրբաց երաւալիմի եւ կոստանդնովոպոլյաց, տեսան խաչակիզ վարդապետի, եւ Արքի եպիսկոպոսի: Արքեամբը եւ աշխատութեամբ վերշդրեալ սարգսին: Արք՝ որք հանդիպէց Աստուծանցոց երգարանիս այսմիկ՝ ընթունլով՝ օրինակերով՝ կամ հարեւանցի գրօնմլով, յիշել մաղթեմ, ի մաքրափայլ ազօմս ձեր, զնուաստ Սարգիս, եւ զրդեակիքն իմ Զմարդիկոնն, եւ Զգեռորն, եւ զաշխատաւորն մեր զգաւորոն, եւ զայլ գործաւոր աստանան: Քանիզ բազմա աշխատութեամբ, եւ յօխնաշն երկամբը այս քանի ի այս բերաք, որ էր օրինակն լրաւաւորեալ հոգի Բագանայ վարդապետին: Եւ թէ գտանիցի ինչ սիրառութիւն ի տպամնէ ըստ արհեստի շարագրութեան, ներեցէք տկարութեան մերում, իբրա բնութեանակիցք, որ ոչ է ի կամաց մերոց, Վասն որոյ ինիբեմ, զպական նուու, եւ զաւելըրդն յապաւել. Բայց այնովիկ, որք կարօղքն են եւ հմուտք լին արհեստի բերածողութեան, եւ զեղզ անմեղադրել պահէլ: Որ եւ եղել զըս երգարանին, ի թվին Հայոց թշնկ. յամանան Սպատեմբերի ի փառ ամենասուրբ երգործութեանն, որ է օրհնեալ յաւիժեան Ամեն: Հայր մեր որ:

Ապրագակեան. Գիւտիք եւ Յոհաննոս մանդա-
կանուց : Տպեալ Հրամանա Տեսան Զարպից
ազգաէր եւ բարեկարգ Պատրիարքի ի կո-
տան զնուագոխն Յա-դ Տեսան 1795: Ի մայր գարա-
ռան ի Մ-ութեա բոլոր իշխան ի ուղարկուու:

1 2 Ե- Ա- Ե-
կամբիում գլուխ մարդութեան, առ ու Տէր Տէր, «որպէս զա-
նալ նորա ու քաղաքացիութեան եւ զիւակն»
2 2 Տ- Տ-

3. Ա. Տիգ. թ. 4. «Չառենային մարդիկ կամ զի՞ն էլլոց-
քեն, եւ ի դպրութիւն շշմարտութեան եկեսցեն»;

“Եթևառական որպարզող մագիստրոս է Շնորհքը
ամենասու ըր Հերովդութեանն հօր եւ որդւոց եւ
Հոգւցն սրբոց Եշաս ի հասար սուրբ ժամանիքը
մատեանն ալ պատեան ալ պատեան ալ պատեան
փառաբանութիւն անզանուած։ Ի հայրապետու-
թեան սրբոց Եշմանին Տեսնու Պուկասու սրբա-
զան Կաթուղիկոսի ամենայն հայոց ։ Եւ սրբոց
Երևաղեմի Տեսան Պետրոսի պրեազդն ապա-
տիրարդի ։ Եւ կոստանդնուպոլսոց Տեսան Զա-
քարիա ազգաւեր եւ սրբազն Պատրիարքի ։
Օգնականութեամբ սուրբ Ըստաւորի է Կեկիլյուց
զպրատան մանկավարժ առաքելեան առաքել
զպրի ։ Արքեան մինչ Հնանիցին սովոր պէտք պաշ-
տաման հոգւոց ձերոց յիշեցէք ի մաքուր յա-
զօմն ձեր զամենայն օգնիչ տպագրութեանց
սրբոց մատենից եւ զլուաբել զպիրն եւ զնա-
խաբրեցեալ նուասա տպագրիս, եւ զգրաշարն
սորին զմնաւուէլ զպիրն եւ զգրուուշ յա-
թեան, եւ զբազարիս սորին զշանգուցեալ մի-
նան եւ զյունան Հանդերձ հոգեւոր եւ մար-
մասուր ծնողը մերովք, եւ որք յիշեցք յիշեալ
միշե ի քրիստոսու յիսուսն փրկէն մերձէ։
Ամէն։”

Գ. «ԺԱՄՄԱԳԻՐԻ ՀԱՅՈՑ» ԱՐԵԲԵԼ ՐԵՊԱՀ
Կայութեաց Խանություն և ՄԵՐՈՊՅԱՇ Գվեռոյ և
Յօհաննա Տաճարի աւայ և այս լուսից բեր-
պահ էւրոպակաց պրոց Տպագրեցեալ ի Հայ-
րապետութեան Գերագաֆաշ Աթոռոյն Արքյ Էջ-
մանիք Տեառն Պուկաս Սրբազն Խաթուղի-
կասի Խմենյան Հայոց Եւ ի դիտութեան սրբա-
քաղաքն Նրանու էլիք Տեառն Պետութեան
Հիմնաս Պատրիարքի Հզ եպարքե Հրամանաւ-
շ Գերահրաշ Գիտականի Տեառն Դանիէլ Արք-
քազն Արք Եպիսկոպոսի Եւ արքանաւունդ
Նորապսակ Աստուածաբան Պատրիարքի պր
Անբայանիս Կոստանդնուպոլիս Մայրաքաղաքի
Յամի փրկչին մերը՝ 1799: Եւ ի թուին Հայոց
ՈՒՄԻՆ: Ի Տպագանի Յօհաննիսիան Պողոսի ց

“Ելշառադորու Տպոյն Շնորհիւ եւ ողըրմանթեամբ ամենակարողին աստուծց” Հօր եւ Որդուց եւ Հոգուցն սրբոյ եւ բարեխօսութեամբ արագահաս եւ երջնիկ վկային սրբաց Մինասայ յանկ ելեալ աւարտեցաւ տպումն սուրբք գրբառը, որ կոչի Եկեղեցական: Ի վյայելումն մաքուր մանկանց Եկեղեցայ: Արդ մինչ մատուցաննէ բովանա զգացածն օրէնաբանութեան առ բարձր ըեալ աստուծած, յիշեալիք ի մաքուր մաղթանա ձեր՝ զԱրքեան սիրացան յօհաննիի ոդին զպօջան ապագրիչ զգատքասահանս ձեր ծառայ, եւ զելքային իմ զգիրաշար տիրապու յառաջ:

բռթիւնն, հանգերձ այլվզ կենդանի եւ հանգուցեալ ազգականօք իմովք Եթշեսնիք Սաեւ զախատարան տպմն մատենիս զբալուեցի տիրացու մարտիրոսն, եւ դուք յիշեալ լինեց Տեառնէ Աստուծոյ մերմէ. Ամէն,

Фафикарбѣтѣ, ор Հուոց ընդ Հուու սկսեին
յայտնուիլ, մեր բողը այն հին Տպագուռեթիւն-
ները, ողբ Հու հոն ցանեցիր ։ Խածկուած են գեռ
մոտ ացան Թեեան Թամաձր քօզվ. այդու միայն Կա-
րելի է ունենալ Կատարեալ Յուցակ մը Հայ մա-
տենից, եւ ամբողջացնեալ ապա Պատարաց Եթինն
Հայ Մամլյուն, որց Կաֆարընն առաջն Ելեւէջը,
արգեն խսկ սկսած է պարծի դարերու Հուու-
թեեամբ :

ՏԱՐԱԾՈՒՅԹ ԹԻՐԳՈՄԵԱՆ

ԱԶԳՈՑԻՆ ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՐՔԻՆԵՐ

1894 ԵՒ 1895 ՏԵՐԵՎԱՐԻ

Ա. ՀԱՅԵՐԵՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹ-ԻՒՆ

(C-199-Sub-B-1)

*180. Կոյր Դանիիթ - կ.գ. տպ. Պօյած. Տ 80
21 էջ:

*181. Νηπιαπλάκας Ι. — σχίσματοθέριν, θηλωγικόπιθεν, ρωπός: 4. η. τιμ. ΙΙ. 8. Φαινόσθιν, 12°, 31 εξ:

*183. — « Թալուած բանց սպանի պատմագրաց : Գրքը Բ — աշխարհաբար թարգմանութիւն : Բ. պատ. : 8ժ. : 75 կ. :

*184. Կոյրիկ Պատմութիւն վարուց և մանուկն սրբուն Սներմանու Վարդապետի մեջ թարգմանչի : Կատեր սուպ. Ա. Ղազ. : 8՝ 48+2 էջ. 1 փո. :

*185. Կոյրեց Գեղորդ — Ծանօթ Թոքմ Տիրուհի :

Կոստանդնուպոլիս: Տպագործություն: Առաջնահատ: 1886. Կրտսեր՝ Վարչական պատմություն: Մուսա Մամիկոնյան: Տպագործություն: Առաջնահատ: 1886. Կրտսեր՝ Վարչական պատմություն: Մուսա Մամիկոնյան:

*187. Կրօնաւորական հոգի: Վեհանա, տպ. Միհթ: 8՝ 12+286 էլ. 150 ֆլ.:

*188. Հայէպիտամ Սաթիսիկ օր. — Նոր քերական ֆրանսունի. Nouvelle méthode Alphabet français.

189. Համառու ցուցանկագիր հասանելի է բայց պատրաստված է անապահ և պատրաստված է անապահ մասնակի անդամները:

*190. Ξαμηλάσκα Η. Η. — Έντερορράγιθήτηνέρ:

Կ.Պ. տպ. Պերս.: ԹՇ 64 էլ. 2-20 դշ.:
[Քննորության թիվ 731:]
191. Հայկունի Ա. — Գաղտնիք բութեան. Գ.
տպար. Կ.Պ. տպ. միվելէկեան, 8' ԹՇ+92 էլ պատկե-
ռապալու 5 դշ.: